

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΠΟΙΟΣ ΚΛΕΒΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΕΓΓΟΝΙΩΝ ΜΑΣ...

Σύνταξη ή επίδομα για τις επιχειρήσεις;

Επανερχομαι στον ισχυρισμό της κυβέρνησης Αμπι ότι οι συνταξιούχοι κλέβουν το μέλλον των εγγονιών τους, επειδή δεν είναι μόνο τα πιο ανόητα λόγια που βγήκαν από στόμα πολιτικών, αλλά και επικίνδυνος επειδή προσπαθεί να βάλει σφήνα στις σχέσεις παππούδων και γιαγιάδων με τα εγγόνια τους, κατά το βρετανικό διαίρει και βασιλεύει. Ευτυχώς, ο ισχυρισμός αυτός δεν θα περάσει επειδή τα εγγόνια μας, τουλάχιστον, έχουν πιο πολύ μυαλό από τους πολιτικούς της εποχής μας!

Παρόλα αυτά, η ιδέα και μόνο πως μια κυβέρνηση προσπαθεί να δικάσει τις γενεές είναι απεχθέστατη, επειδή είναι ψευδέστατος ο ισχυρισμός της. Το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης Αμπι δεν απαρτίζεται, βέβαια, από γίγαντες στα οικονομικά και γι' αυτό η εθνική οικονομία βρίσκεται σε ύφεση μέσα σε ιδανικό περιβάλλον για ανάπτυξη. Αν ξέρουν καλά κάτι ο Τζο Χόκεϊ και ο Ματίας Κόρμαν είναι πως να επιχορηγηί το κράτος με δισεκατομμύρια δολάρια τους έχοντες και κατέχοντες, που τα παίρνει από τους συνταξιούχους με δικαιολογία ότι τα εγγόνια τους δεν θα μπορούν να πληρώσουν συντάξεις στο μέλλον.

Λέει, αίφνης, ο Χόκεϊ, ότι σήμερα οι συντάξεις κοστίζουν στο κράτος \$40 δις το χρόνο και σε μερικά χρόνια το κόστος τους θα φτάσει \$70 δις το χρόνο. Δεν αμφισβητώ τους αριθμούς αυτούς γιατί δεν είναι δικοί του, αλλά εργασία ειδικών επιστημόνων, όμως έχουν σκεφτεί άραγε ο Θησαυροφύλακας και ο υπουργός Οικονομικών τί γίνονται τα \$40 δις που εισπράτουν οι συνταξιούχοι; Μήπως τα κρύβουν κάτω από τα κρεβάτια τους; Θα τους πω εγώ τί γίνονται για να ξέρουν τί λένε στο μέλλον. Οι συνταξιούχοι ξοδεύουν περίπου \$800 εκατομμύρια την εβδομάδα για την αγορά τροφίμων και για να πληρώσουν ασφάλειες, δημοτικά τέλη ή ενοίκια, το ηλεκτρικό ρεύμα, τη βενζίνη, το τηλέφωνο, τα φάρ-

μακα, το ρουχισμό κλπ. κλπ. Αν ο Χόκεϊ και ο Κόρμαν σταματήσουν την πληρωμή των συντάξεων αύριο, δεν θα υποφέρουν μόνο οι συνταξιούχοι για τους οποίους, εξάλλου, δεν ενδιαφέρονται πώς θα ζήσουν, θα ζημιωθούν και χιλιάδες επιχειρήσεις που εισπράτουν τα \$40 δις κάθε χρόνο, ένα ποσό καθόλου ευκαταφρόνητο για τα κέρδη τους. Τα \$40 δις, λοιπόν, είναι ουσιαστικά ένα γενναιόδωρο επίδομα στις επιχειρήσεις και μια «δυναμωτική» ένεση στην εθνική οικονομία.

Ενα το κρατούμενο, αλλά ο ανόητος ισχυρισμός περιέχει και μία καραμπινάτη ανακρίβεια, όσον αφορά στην αύξηση του κόστους των συντάξεων σε μερικά χρόνια, γιατί δεν αναφέρεται πουθενά στους υπολογισμούς τους το εισόδημα τρισεκατομμυρίων δολαρίων από το σουπεραντιουέσιον. Ηδη υπάρχει πλέον τού ενός και ήμισυ τρις δολάρια στους λογαριασμούς τού σουπεραντιουέσιον, το οποίο θα υπερδιπλασιαστεί στα τρία και πλέον τρις δολάρια, ένα μυθικό ποσό που θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν οι κυβερνήσεις για υποδομές, αντί να ξεπουλούν τα ασημικά τού έθνους που κληρονόμησαν.

Κάτω από κανονικές συνθήκες, ο αριθμός των συνταξιούχων θα πρέπει να μειωθεί στο μέλλον και όχι ν' αυξηθεί, επειδή σχεδόν όλα τα παιδιά και εγγόνια μας πληρώνουν σουπεραντιουέσιον και δεν θα χρειαστούν τη σύνταξη, αλλά λέω «κάτω από κανονικές συνθήκες» επειδή με τον Χόκεϊ και τον Κόρμαν, τίποτε δεν είναι πια «κανονικό» σήμερα.

Ηδη γίνεται απόπειρα υπονόμησης τού σουπεραντιουέσιον με την πρόταση ν' αποσύρεται από νέους για την αγορά σπιτιού και να δικαιούνται τη σύνταξη στα γράματά τους, ενώ το σουπεραντιουέσιον εφαρμόζεται ειδικά για ν' αντικαταστήσει τη σύνταξη. Εξάλλου, υπάρχει και η άλλη απαίσιμη πρόταση, να εξοφλείται η σύνταξη που εισέπραξαν οι συνταξιούχοι από

την πώληση τού σπιτιού τους όταν πεθάνουν! Δηλαδή, ένας πολίτης που δούλεψε 40 και πλέον χρόνια, που πλήρωσε τους φόρους του όλα αυτά τα χρόνια και κατάφερε ν' αγοράσει ένα σπίτι για να στεγάσει την οικογένειά του, να το χάσει όταν πεθάνει, επειδή έπαιρνε σύνταξη για να μην πεθάνει από την πείνα! Αυτά δεν γίνονται ούτε σε ζούγκλα της Αφρικής ή τού Αμαζονίου και το γεγονός ότι συζητούμε σήμερα τέτοιες προτάσεις είναι ντροπή μας σαν ένα έθνος πρωτοπόρο στην κοινωνική πρόνοια.

Αλλά ας πάμε πίσω στην πρώτη πρόταση για την αγορά σπιτιού από το σουπεραντιουέσιον και θα θέσω δύο ερωτήματα στους φωστήρες μας:

α) Πόσα χρήματα μπορεί να έχει αποταμιεύσει ένας νεαρός στο σουπεραντιουέσιον του σε μερικά χρόνια για να πληρώσει έστω την προκαταβολή για ένα σπίτι και β) Τί θα συμβεί με τις τιμές των σπιτιών που ήδη είναι απαγορευτικές για την πλειοψηφία των πολιτών, αν προστεθούν χιλιάδες νέοι αγοραστής;

Η λύση για το κόστος των συντάξεων, λοιπόν, δεν είναι να καταστρέψει το σουπεραντιουέσιον η κυβέρνηση, αλλά να επιβληθεί δια πυρός και σιδήρου σε όλους τους πολίτες.

Μάλιστα, ο συμπάροικος, Γρηγόρης Π., από το Εργλουντ, που σπούδασε οικονομικές επιστήμες και είναι Λίμπεραλ, μού εξέφρασε τη σοφή γνώμη πως το κράτος θα μπορούσε να καταργήσει τις συντάξεις, πληρώνοντας το σουπεραντιουέσιον για τους άνεργους, για να έχουν όλοι οι πολίτες εξασφαλισμένο ένα αξιοπρεπές εισόδημα στα γηραιά τους! Βέβαια, τέτοιες σοφές λύσεις δεν μπορούν να σκεφτούν τα θολωμένα μυαλά των νεοφιλελευθέρων που μόνο για το πώς θα πλήξουν τις αδύναμες κοινωνικές ομάδες αυτοσχεδιάζουν και ο καλός Θεός να βάλει το χέρι του μ' αυτούς που μπλέξαμε...

Κάθε πέρσι και καλύτερα

Στα 58 χρόνια περίπου που ζω σ' αυτή την καλή χώρα, πρώτη φορά παρατηρώ ότι υπάρχει τόσο μεγάλη έλλειψη πολιτικής ηγεσίας και γι' αυτό βλέπουμε, διχόνοιες στα κόμματα και εκλογικές εκπλήξεις που εκφράζουν τη δυσαρέσκεια των πολιτών για τους ηγέτες του. Πού είναι οι ηγέτες με οράματα τού χθες; Πού είναι οι φωτισμένοι ηγέτες που θα εξασφαλίσουν την πρόοδο της χώρας μας τα επόμενα 50 χρόνια; Τί μπορούμε να περιμένουμε από μια κυβέρνηση που κάθε μέρα ακυρώνει αυτά που έλεγε χθες; Τί μπορούμε να περιμένουμε από πολιτικούς ηγέτες σαν τον υπουργό Παιδείας, Κρίστοφερ Πάιν, που απειλούσε μέχρι χθες πως θ' απολύσει 1700 ερευνητές παγκόσμιας φήμης αν δεν ψηφιστεί το νομοσχέδιό του από την Γερουσία; Ενα νομοσχέδιο για την απελευθέρωση των διδασκτρών στα πανεπιστήμια, που θ' αποκλείει από σπουδές τα παιδιά φτωχών οικογενειών;

Αλλά και πού είναι τα οράματα των Εργατικών ή των Πρασίνων, που μόνο στις λεπτομέρειες διαφέρουν από τα προγράμματα των Λίμπεραλ;

Θα ήταν η Αυστραλία που ξέρουμε σήμερα αν στο παρελθόν δεν είχαμε έναν Μέντζις, ένα Ουίτλαμ, έστω για τρία μόνο χρόνια(!), έναν Χόουκ και έναν Κίτινγκ ή και έναν Χάουαρντ; Καλά λένε οι Έλληνες, κάθε πέρσι και καλύτερα!

Βλέπει πόρτα ο Νετανιάχου;

Αν επαληθευτούν οι δημοσκοπήσεις για τις σημερινές εκλογές στο Ισραήλ, ο πρωθυπουργός Βενιαμίν Νετανιάχου βρίσκεται καθ' οδόν προς την χωματερή της πολιτικής. Ομως, έστω την τελευταία στιγμή χθες, συνέχισε την φιλοπόλεμη ρητορική του εναντίον των Παλαιστινίων, «υποσχόμενος» ότι δεν θ' αποκτήσουν ποτέ την ανεξαρτησία τους και πως θα εκδιωχθούν από την Ιερουσαλήμ και τα εδάφη τους με την ανοικοδόμηση χιλιάδων κατοικιών για Ισραηλίτες.

Οι πιθανοί νικητές των εκλογών κεντροαριστεροί δεν είναι πολύ καλύτεροι από το κόμμα Λικούντ τού Νετανιάχου, αλλά ελπίζεται ότι δεν θα έχουν το δάχτυλο στη σκανδάλη, πρόθυμοι να σκοτώσουν χιλιάδες γυναίκοπαιδα Παλαιστινίων, όπως έκανε με ενθουσιασμό ο Νετανιάχου. Πιστεύεται ότι οι Ισραηλίτες θα διώξουν τον Νετανιάχου επειδή τους έχει κουράσει με τις εθνικιστικές κορώνες του και προτιμούν φθηνότερο ψωμί και στέγαση που υπόσχεται η κεντροαριστερή αντιπολίτευση.

Δρ Γιώργος Παξινός

Ακόμη ένας Έλληνας υποψήφιος στις πολιτειακές εκλογές σε μερικές μέρες (28 Μαρτίου) και δεν είναι άλλος από τον γνωστό για τα επιστημονικά του επιτεύγματα ακαδημαϊκό, Δρ Γιώργο Παξινό, ο οποίος θα διεκδικήσει μια έδρα στην Ανω Βουλή ΝΝΟ με το Australian Cyclists Party. Για να εκλεγεί ο εκλεκτός συμπάροικος θα πρέπει να ψηφίσετε [1] στη στήλη τού Australian Cyclists Party στο πολύ μεγάλο ψηφοδέλτιο που θα σας δώσουν στο εκλογικό κέντρο. Η αγάπη, για να μην πω πάθος τού Δρ Παξινού για την ποδηλασία είναι γνωστό, αλλά τα ενδιαφέροντά του είναι πολύ ευρύτερα και ασφαλώς θα είναι απόκτημα για την Ανω Βουλή αν εκλεγεί, εκτός βέβαια που θα έχουμε ακόμη μια ελληνική φωνή στο Πολιτειακό Κοινοβούλιο.